

[Yvonne Herlev Andersen]

det synes jeg var helt korrekt sagt af fru Birthe Hansen.

Det, der var ønskeligt, var, at der i dag lå en skitse til den førtidspensionsreform, så vi havde en substans at drøfte ud fra. Det, der må fremgå ganske klart af den, når den kommer på bordet, er, at laveste invalidepension forsvinder og bliver erstattet af førtidspension. Det må være det, der må fremstå af den reform, og det var det, det var så rart at have i hånden i dag.

For at fritage andre for at citere, hvad jeg sagde, da jeg tiltrådte SFs beslutningsforslag, vil jeg selv gøre det. Det står i sp. 8345:

»Det er blevet oplyst over for mig, at af de 16.000 mennesker, der modtager laveste invalidepension, er ca. 80 pct. kvinder, kvinder, som har modtaget den laveste invalidepension, fordi manden er forsørger, og det er ofte nedslidte kvinder, som har forladt arbejdsmarkedet. Jeg synes derfor, det er rimeligt fremover at bedømme disse kvinder på deres grad af invaliditet og ikke på den forsørgelsespligt, manden har.«

Det står jeg ved. Det mener jeg stadig væk er korrekt, sådan måtte det være.

Jeg er jo i den situation, at tingene er vendt lidt op og ned, og hr. Albertsen siger jo, at vi alle sammen har lov til at blive mere fornuftige, og det indebærer også, at vi er blevet klogere, i hvert fald er vi blevet sat i en anden situation, som langtfra er behagelig. Derfor vil jeg fra socialudvalgets papirer under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 33 citere socialdemokratiets ændringsforslag:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til en pensionsreform, der indebærer en forbedring for modtageren af laveste invalidepension og hermed en afvikling af laveste invalidepensionssats, hvorved der særlig skal tilgodeses de økonomisk dårligst stillede invalidepensionister.

Regeringen pålægges at fremsætte et sådant lovforslag i så god tid, at loven kan træde i kraft den 1. januar 1984.«

Det må i stedet for blive den 1. juli 1983. Det er den eneste redaktionelle ændring. Det er en skam, at det ikke kan blive noget før.

Jeg har vedstået mig det, jeg har svaret SF på deres brev på min gruppes vegne, hvorfor vi har ændret holdning, og med det mener jeg at have bragt det på det rene. Det er ikke nogen rar sag at stå med.

Det skal lige siges, at i sommerens løb kom sagen jo op igen. Der var en polemik omkring det, fordi vi ville have opbrugt næsten hele lovreserven, hvis forslaget skulle træde i kraft. Det var det, der var problemet, og jeg henvendte mig til den daværende socialminister, Bent Rold Andersen, også offentligt, igennem pressen, og bad ham eventuelt indkalde de partier, der stod bag folketingsbeslutningen, til et møde, hvor han måtte finde det rimeligt, hvor vi kunne drøfte, om det var lige præcis på den meget lille gruppe mennesker, pengene skulle bruges. Det var, efterhånden som fornuften gryede og vi så mangelen på penge, bl.a. i lyset af ældrekommissionens betænkning.

CD står altså ved, at vi har ændret holdning, og vi er nødt til at afvente den pensionsreform, der kommer.

Anna-Lise Frølich (RV):

Fra radikal side finder vi, at denne sag har haft et meget uheldigt forløb, idet der her er stillet en gruppe på omkring 16.000 mennesker en forbedring af deres indtægter i udsigt. Det er ikke noget, vi fra radikal side har medvirket til; det er noget, andre partier må påtage sig et ansvar for. Man må sige, at hele sagen rører ved nogle tangenter, der giver efterklang med hensyn til nogle begreber. Det kan være troværdighed, ansvarlighed eller tillid til nogle principper. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at der sidder en del skuffede mennesker tilbage. Men det må samtidig indrømmes, at havde hele processen været sat i gang, så man nu havde følt sig nødsaget til at trække i land, så havde det jo nok været endnu værre.

Vi mener nu som i maj måned, at vi bør bruge kræfterne på en analyse af hele førtidspensionsområdet med henblik på nogle forenklinger og bruge det materiale, der ligger i førtidspensionsudvalgets betænkning. Vi arbejder i dag med 5-6 forskellige førtidspensionsordninger, der må sammenholdes med efterlønsprincippet samt hjælp efter bilstandsloven. Her tænker jeg både på § 37 om forbi gående hjælp og på § 43 om varig hjælp. Den sidste virker ofte som en slags førtidspension. Jeg tror, at der virkelig ville være mange administrationstimer at hente i de kommunale og amtslige forvaltninger, hvis vi kunne nå frem til en forenkling på hele dette